

Za tohoto stavu věci přihlédl žal. úřad právem v daném případě k předpisu § 2 odst. 2 věty první a poslední vl. nař. č. 96/1930 Sb., ježto vykazuje výpočet podle těchto ustanovení rozhodnou dobu delší. Že by pak na tomto podkladě byl žal. úřad dospěl k nesprávným důsledkům a byl pensijní základnu určil a v kterém směru způsobem neodpovídajícím zákonu, to stížnost sama dále nerelevuje.

Č. 11.257.

Zaměstnanci veřejní: * **President krajského soudu, který byl ustanoven na služebním místě, zařazeném podle § 40 plat. zák. č. 103/1926 Sb. do IV. stupnice funkčního služného, nemá nároku, aby mu ve smyslu zák. č. 70/1930 Sb. byla stanovena pensijní základna podle stupnice IV., třebaž byl jmenován do 5. hodn. třídy býv. systému.**

(Nález ze dne 2. května 1934 č. 12.850/32.)

Prejudikatura: srov. Boh. A 9027/31, 10.484/33, 10.591/33, 10.731/33.

Věc: Čeněk H. v Č. proti ministerstvu spravedlnosti o úpravu pensijní základny.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: St-l, nar. 1851, byl podle výnosu min. sprav. z 18. listopadu 1909 jmenován rozhodnutím císaře ze 16. listopadu 1909 jako rada vrch. zem. soudu v Praze presidentem krajského soudu v České Lípě a podle výnosu téhož min. ze 7. května 1911 byl rozhodnutím císaře ze 4. května 1911 jmenován dvorním radou ad personam s ponecháním na jeho služebním místě. Dosáhnuv 1. června 1915 požitků V. hodn. třídy, 2. stupně, byl výnosem min. sprav. z 5. března 1919 přeložen koncem března t. r. do trvalé výslužby.

K přihlášce st-lově z 24. července 1930 vyměřilo presidium vrch. soudu v Praze výnosem ze 7. dubna 1931 za souhlasu zem. fin. ředitelství v Praze na základě zák. č. 70/1930 Sb. vzhledem k pensijní základně 53.100 Kč, určené podle § 6 vl. nař. č. 96/1930 Sb., místo do-savadních zaopatřovacích požitků st-li od 1. ledna 1930 výslužné 53.100 Kč ročně, t. j. 100% nové pensijní základny 53.100 Kč (základní služné 10. stupně 36.900 Kč, funkční služné 16.200 Kč) na dobu trvalé výslužby.

Z tohoto výměru vznesl st-l odvolání z 26. července 1931, pokud jím nebyla pensijní základna stanovena podle III. stupnice funkčního služného částkou 24.000 Kč, tedy se základním služným 36.900 Kč, celkem částkou 60.900 Kč, nýbrž podle IV. stupnice b) stupně funkčního služného částkou 16.200 Kč.

Min. sprav. nař. rozhodnutím odvolání zamítlo z těchto důvodů: Podle § 6 odst. 3 vl. nař. č. 96/1930 Sb. jsou pro určení části pensijní základny vyplývající z funkčního služného rozhodny dva momenty: 1) na jakém systemisovaném služebním místě byl soudce v den skončení činné služby ustanoven, — 2) které hodn. třídy a jakého stupně měl požitky v den skončení činné služby. Pokud jde o první z uvedených rozho-

dujících momentů, rozeznává nařízení ve schematu § 6 u předsedů sborových soudů I. stolice dvě skupiny systemisovaných míst: a) v bodě III. systemisovaná místa předsedů sborových soudů I. stolice, pokud byli jmenováni alespoň do V. třídy hodn., b) v bodě IV. systemisovaná místa předsedů jiných sborových soudů I. stolice. Z uspořádání schematu a ze znění bodu IV. (slovo »jiných«) je zřejmo, že v bodě III. passus: »pokud byl jmenován alespoň do V. hodn. třídy« má kvalifikovati služební místo a nikoliv osobu soudce. Jediné tímto výkladem podávajícím se ze znění cit. předpisu lze uvést v soulad ustanovení bodu III. a IV. § 6 odst. 3 cit. nař. V bodě IV. je ustanovení o předsedovi s požitky V. třídy hodn. Těchto požitků mohli předsedové získati jen jmenováním do V. hodn. třídy. Tímto ustanovením byla ve smyslu § 5 zák. č. 70/1930 Sb. převzata do tohoto vl. nař. zásada § 40 odst. 4 plat. zák., podle něhož služební místa presidentů sborových soudů I. stolice byla systemisována v III. a IV. stupnici funkčního služného podle významu těchto míst. Podle uvedeného výkladu byli ustanovením § 6 odst. 3, III. vl. nař. č. 96/1930 Sb. míněni jen ti předsedové sborového soudu I. stolice, kteří hned při svém nastoupení byli jmenováni alespoň do V. třídy hodn. Odvolatel byl jmenován presidentem krajského soudu v České Lípě v VI. třídě hodn. Jmenování dvorním radou v V. třídě hodn. stalo se výslovně ad personam a s ponecháním na dosavadním služebním místě a tudíž s ohledem na osobu odvolatele a nikoli s ohledem na význam služebního místa, jež zastával. Za tohoto stavu byla odvolateli podle bodu IV. správně určena část pensijní základny vyplývající z funkčního služného částkou 16.200 Kč, odpovídající požitkům 2. stupně V. hodn. třídy.

Stížnost vznesená do tohoto rozhodnutí vytýká mu nezákonnost z důvodu, že určilo st-lovu pensijní základnu z funkčního služného podle IV. stupnice částkou 16.200 Kč a nikoli podle III. stupnice částkou 24.000 Kč, ač st-l byl jmenován do V. hodn. třídy, dovozujíc, že výklad, který dává nař. rozhodnutí předpisu § 6 odst. 3, III. vl. nař. č. 96/1930 Sb. v příčině předsedy sborového soudu I. stolice, »pokud byl jmenován aspoň do V. hodn. třídy«, jakoby se vztahoval jen na kvalifikaci služebního místa, resp. na předsedu sborového soudu I. stolice, který hned při svém nastoupení byl jmenován do V. hodn. třídy, nemá v cit. vl. nař. opory.

Rozhoduje o stížnosti řídil se nss těmito úvahami:

St-l může svůj nárok na určení pensijní základny z funkčního služného, zavedeného platovým zákonem č. 103/1926 Sb., opíratí výhradně o zákon č. 70/1930 Sb. jako právní základnu. Zákon tento upravující odpočivné a zaopatřovací platy některých státních a jiných zaměstnanců a učitelů, jakož i pozůstalých po nich, vztáhl na státní zaměstnance, uvedené v §§ 1 a 2 plat. zák. č. 103/1926 Sb., a tudíž i na soudce, kteří odešli do výslužby před účinností jeho, t. j. před 1. lednem 1926, některá v § 1 taxativně vypočtená ustanovení VI. části zák. č. 103/1926 Sb., jednající o odpočivných a zaopatřovacích platech. Protože však tato ustanovení neobsahují žádné normy v příčině výše pensijní základny, zmocnil zákonodárce v § 5 zák. č. 70/1930 Sb. vládu, aby místo něho stanovila normy pro určení výše nové pensijní základny, vytknuv jí současně směrnici dvojího druhu, kterou se měla vláda při této své normo-

tvorné činnosti řídit, že totiž dlužno přihlížeti ke služebnímu poměru zaměstnancovu v den skončení činné služby a že se tak má státi způsobem nepřesahujícím míru stanovenou platovým zákonem č. 103/1926 Sb. v části VII. pro převod do nových platů zaměstnanců aktivních. (Srov. Boh. A 10.484/33, 10.591/33, 10.731/33 a j.) Tato míra, vyplývající z převodových předpisů platového zákona tvoří tedy maximální hranici, až do které mohla vláda z vůle zákonodárce jíti při vydání předpisů pro určení výše pensijní základny t. zv. staropensistů i z funkčního služného, ač jinak až do této hranice ponechána jí zákonem volnost, takže mohla určení její výše i v nižším rozsahu stanoviti.

Převodové předpisy týkající se soudců ustanovených na služebních místech, s nimiž jest spojen výkon zvláštní soudcovské funkce (ve smyslu §§ 36 a 40 plat. zák.), pokud jde o stanovení výše funkčního služného, jakožto jedné ze složek služného soudců, obsaženy jsou v § 174 plat. zák., podle jehož odst. 1 přísluší funkční služné soudcům, kteří jsou trvale ustanoveni na služebních místech zařazených do stupnic funkčního služného, pokud odst. 2 jinak nestanoví, vždy stupněm a) stupnice funkčního služného, do které jest zařaděno služební místo, na němž jest soudce trvale ustanoven. Úchyly z této zásady v příčině stupně té které stupnice funkčního služného obsahuje odst. 2 téhož §u, který v bodu b) stanoví, že »soudci ustanoveni na služebních místech zařazených do III. stupnice funkčního služného obdrží v této stupnici, mají-li požitky IV. hodn. třídy 2. platového stupně, služné stupně c), mají-li požitky IV. hodn. třídy 1. stupně platového, služné stupně b)« a v bodu c) praví dále, že »soudci ustanoveni na služebních místech zařazených do IV. stupnice funkčního služného obdrží v této stupnici, mají-li požitky IV. hodn. třídy 2. stupně platového, služné stupnice d), mají-li požitky IV. hodn. třídy 1. stupně platového, služné stupnice c), mají-li požitky V. hodn. třídy 2. nebo 3. stupně platového, služné stupně b) ...« Zmíněné zařazení služebních míst do platových stupnic funkčního služného provedl platový zákon v § 40, roztrídil služební místa soudců, s nimiž jest spojen výkon určité funkce, podle významu, jaký příkládal pracovním výkonům na těchto místech v organismu justiční správy (Boh. A 9027/31), v 7 platových stupnic. Při tom, pokud se speciálně týče předsedů sborových soudů I. stolice, zařadil tyto, jsou-li ustanoveni u sborových soudů ležících v sídle sborových soudů II. stolice, avšak s výjimkou obchodního soudu v Praze, nebo u soudů mimo toto sídlo, ale v § 40 odst. 4 bod III taxativně jmenovaných (mezi nimiž krajský soud v České Lípě není uveden), do III. stupnice funkčního služného, kdežto všechny ostatní předsedy sborových soudů I. stolice, tedy i presidenta krajského soudu v České Lípě do IV. stupnice funkčního služného.

Z těchto ustanovení je zřejmo, že při převodu aktivních soudců a zvláště předsedů sborových soudů I. stolice do nových platů podle zák. č. 103/1926 Sb. nebyla pro zařazení do té které stupnice funkčního služného rozhodnou skutečností, do které hodnostní třídy byl převáděn soudce jmenován, nezáleželo tedy na hodnosti osoby soudce, ale na tom, do které stupnice funkčního služného bylo zařazeno služební místo, na které byl soudce ustanoven, že tedy rozhodovala povaha služebního místa. Mohli proto presidenti krajských soudů, zařazení v § 40 zák. č. 103/1926 Sb.

do IV. stupnice funkčního služného a tudíž i prezident krajského soudu v České Lípě, při převodu do nových platů podle citovaného zákona obdržeti ve smyslu převodového ustanovení § 174 odst. 2 c) funkční služné pouze podle IV. stupnice funkčního služného bez zřetele k tomu, do jaké hodn. třídy byli jmenováni.

Podle toho tvoří tato platová stupnice nejvyšší míru, jakou mohla býti určena i výše pensijní základny z funkčního služného podle § 5 zák. č. 70/1930 Sb. prezidentu krajského soudu v České Lípě, odešedšímu do výslužby před účinností platového zákona, bez rozdílu, do jaké hodnotní třídy byl za své činné služby jmenován.

V daném případě byla skutečně též žal. úřadem přiznána st-li jakožto býv. prezidentu krajského soudu v České Lípě, pensionovanému v roce 1919, pensijní základna podle IV. stupnice funkčního služného, zmíněného v § 40 plat. zák., resp. v § 6 odst. 3 vl. nař. č. 96/1930 Sb., vydaného k provedení zák. č. 70/1930 Sb. Nemohl tedy žal. úřad tím, že nepřiznal st-li pensijní základnu z funkčního služného podle III. stupnice tohoto, dotknouti se žádného subj. práva st-lova ve smyslu § 2 zák. č. 36/1876 ř. z., když mu zák. č. 70/1930 Sb. žádného práva na vyšší stupnici funkčního služného než IV. nedává a netřeba se proto ani blíže zabývatí důvody, které žal. úřad pro tento svůj postup v nař. rozhodnutí uvedl.

Opírá-li stížnost nárok st-lův o ustanovení vl. nař. č. 96/1930 Sb. § 6 odst. 3 bodu III., kladouc váhu jen na slovné jeho znění, přehlíží, že při výkladu, který tomuto předpisu dává, dostalo by se st-li vyšší stupnice funkčního služného, nežli by mu příslušela, kdyby se byl dožil účinnosti plat. zák. v aktivitě a kdyby byl podle převodových předpisů, jak shora uvedeno, převeden do platů podle tohoto zákona. Při tomto výkladu byla by tedy překročena míra stanovená převodovými předpisy VII. části zák. č. 103/1926 Sb., takže by vl. nař. č. 96/1930 Sb. bylo v odporu s předpisem § 5 zák. č. 70/1930 Sb. a nemohlo by z něho st-li vzejítí žádné subj. právo (§ 2 zák. o ss.).

Nelze tudíž shledati nezákonné porušení práv st-le, jestliže bylo pro určení pensijní základny podle zák. č. 70/30 Sb. přijato u něho, jakožto presidenta krajského soudu v České Lípě, za základ funkční služné podle IV. stupnice.

Č. 11.258.

Stavební právo (Čechy). — **Elektrisace:** I. Rozhodovati o tom, zda žádosti za udělení stavebního povolení v řízení podle elektrisačního zákona má předcházeti žádost a řízení o stanovení stav. čáry a úrovně, přísluší zem. úřadu. — II. I pro obec jako stranu v řízení stavebním platí ustanovení § 35 odst. 2 stav. ř. o preklusi námitek. — III. Projektování nové ulice nemůže nabýti právních účinků, dokud o něm nebylo provedeno řízení podle § 4 stav. ř.

(Nález ze dne 2. května 1934 č. 9172.)